

DE STATU & APPARITION. POST MORTEM. 613
in hac vitâ præcedentia: solus enim status hujus vitæ
est status merendi, sed altera vita est status etiam impe-
trandi non tantum aliis sed etiam sibi videlicet gloriam
Corporis.

Nec obstat: Quod jam præmium acceperint; quia
etiam accepto adæquato præmio suorum meritorum
nihilominus manent amici Dei, & ut tales beneficia
à Deo nobis impetrare possunt.

DISPUTATIO LII.

De resurrectione & extremo judicio.

Quia in hac vitâ Corpus fuit quasi instrumentum
animæ ad merendum vel demerendum, & hinc
particeps laborum & afflictionum vel econtra vo-
luptatum illicitarum, hinc etiam animæ in or-
dine ad præmium vel pœnam sociabitur, undè cum
priori disputat. animam à corpore separatam ejusque
statum consideraverimus, in hac & sequenti disputatione
statum reunionis animæ cum corpore expendemus.

QUESTIO I.

De signis judicii & conflagratione mundi.

DICO I. Adventum Christi ad judicium veniens-
tis multa signa præcedent, ut corda hominum
in subjectionem venturi judicis adducantur, & ad ju-
dicium præparentur hujusmodi signis præmoniti. S. Th.
in suppl. Q. 73. a. 1. O.

Probatur: Ex illo Lucæ 21. Erunt signa in sole & luna
& stellis & in terris pressura &c. & tunc videbunt Filii

hominis venientem in nube &c signa autem hæc ex doctrinâ Ecclesiæ & SS. PP. sunt sequentia.

Primum signum ponitur adventus Antechristi; erit autem Antichristus non Dæmon incarnatus: cum hoc impossibile sit, sed certus quidam & singularis homo Christi hostis insensissimus, probabiliter nasciturus ex impuro concubitu ex tribu Dan, quæ propterea censetur omiſſa Apocalyp. 7. ubi ex omni tribu Filiorum Israël dicuntur duodecim millia signati, de quo etiam aliqui Propheticè dictum putant à Jacob Gen. 49. *Fiat Dan coluber in viâ, cerastes in semitâ*, tantæ ab infantiâ erit malitiæ, ut à Dæmone sit totaliter possessus, utpote omnem ejus afflatum suscipiens, statim incipiet destruere doctrinam Christi statuens in templo suam imaginem, de quâ Matth. 24. sibi que curabit offerri sacrificium, doctrinamque suam suadebit magnâ eloquentiâ & sapientiâ, largitione divitiarum, quas probabiliter ex diabolica latentium thesaurorum & mineralium ostensione acquireret, terroribus & minis & falsis prodigiis & miraculis, habebitque Pseudo-Prophetam de quo Apocalyp. 13. *Vidi aliam bestiam ascendentem de terrâ*, licet sit futurus de vilissimâ origine, per tyrannidem tamen regnorum multitudo ei subicietur, & crudelissimè Ecclesiam persequetur, non tamen eandem extinguet; regnabit autem per tres annos cum dimidio. Demum omnes actiones Christi imitaturus postquam se finxerit mortuum & resurrexisse, quasi in cælum ascensurus dæmonum ope sublevabitur, sed splendore quodam quasi fulgure è cælo & imperio Christi fortè etiam Archangeli Michaelis ministerio, deicietur cum confusione; postquam Antichristus fuerit pleno regno potitus, Spiritu quodam divino prædicabunt Enoch & Elias, qui Dei natu Jerosolymis convenientes occidentur, quorum corpora tribus diebus

cum

DE RESURRECTIONE & EXTREMO JUDICIO. 615
cum dimidio jacebunt in plateis, postea resuscita-
buntur.

Secundum signum est, quod continget in sole & lunâ
& stellis, quæ obscurabuntur & lumine privabuntur vel
simul vel diversis temporibus. Et in hoc sensu stellæ
de cælo cadent, non quod reverà de cælo sint casuræ aut
destruendæ, cum sint corpora incorruptibilia, nec
oporteat miracula multiplicare sine necessitate, sed tum
quod obscuratæ viventibus non apparebunt. tum quod
ignitæ exhalationes stellis similes de cælo aëreo extra-
ordinario modo in terram emittentur.

Tertium signum poni potest conversio Judæorum,
de quâ intelligitur illud Mar. 9. v. 11. *Elias cum ve-*
nerit primò restituet omnia sive ut loquitur Eccl. 48. v.
10. *tribus Jacob & Os. 3. Dies multos sedebunt Filii*
Israel sine rege & sine principe & sine sacrificio & sine
altari & sine Ephod & sine Theraphim & post hæc rever-
tentur Filii Israël & quærent Dominum Deum suum
quem locum S. Aug. lib. 18. de civit. Dei cap. 28. ex-
ponit de conversione Judæorum ante diem judicii,
addens lib. 20. de civit. Dei cap. 29. *Per hunc Eliam*
magnum mirabilemque Prophetam exposita sibi lege ul-
timo tempore ante judicium, Judæos in Christum ve-
rum id est in Christum nostrum esse credituros, celes-
tissimum est in sermonibus, cordibusque fidelium.

Dices: Judæi prædicuntur nunquam convertendi
Os. enim 1. vocantur absque misericordiâ, Ps. 68. per-
petua ipsis optatur obscuratio & incurvatio Matth. 24.
comparantur ficulneæ nunquam fructum laturæ 1.
Thessal. 2. *Pervenit ira Dei super illos usque in*
finem.

¶ Hos aliosque textus explicandos esse vel de pœ-
nis temporalibus, à quibus temporibus, pro quibus
erant Prophetiæ, Judæi non erant liberandi, vel quod
longissimo tempore nullum conversionis fructum

essent daturi, licet tandem ad prædicationem Eliæ essent convertendi, vel quod nunquam omnes tribus Israel in priorem statum sint restituendi.

Quartum est apparitio Crucis vel verè vel per splendidam aliquam reverberationem in imagine apparentis.

DICO 2. *Conflagratio quoad purgationem mundi iudicium precedet, sed quoad aliquem actum, qui scilicet est involvere malos, iudicium sequetur.* S. Th. in suppl. Q. 74. a. 7. O.

Hanc conclusionem probant. 1. Varii sacre script. textus Pl. 49. *Ignis in conspectu ejus exardescet* Pl. 96. *Ignis ante ipsum procedet & inflammabit in circuitu inimicos ejus* Il. 66. *Ecce Dominus in igne veniet* Joel. 2. *Ante faciem ejus ignis vorans* 1. Cor. 3. *Dies Domini declarabit, quia in igne revelabitur.* 2. Petr. 3. *Adveniet dies Domini ut fur: in quo caligine magno impetu transient, elementa verò calore solventur, terra autem & que in ipsa sunt opera exurentur.*

2. Meminit hujus ignis conflagrantis Ecclesia in officio defunctorum alloquens Christum: *Qui venturus es judicare vivos & mortuos & saculum per ignem.*

3. S. Aug. lib. 20. de civit. Dei cap. 16. de hoc igne ita discurret. *Tunc figura hujus mundi mundanorum ignium conflagratione præteribit sicut factum est mundanarum aquarum inundatione diluvii.* Ex quibus inferitur: quod sicut olim tempore diluvii mundus per peccatum corruptus purgatus fuit aquâ, ita ante extremum iudicii diem purgabitur per ignem elementarem, per quem omnes impuritates aliis elementis permixtæ exurentur, ipsa autem elementa non consumentur, sed tantum ab infectione, quam ex peccatis hominum contraxerunt, & ab impuritate, quæ in eis per actionem & passionem mutuan accidit, purgabuntur, non quidem

in

DE RESURRECTIONE & EXTREMO JUDICIO. 617
in se totis, sed usque ad illud spatium, ad quod aquæ
diluvii ascenderunt, quæ altissimos montes transcen-
derunt, videlicet usque ad medium aëris interstitium,
hoc igne etiam ii, qui adhuc vivi reperiuntur, & pœnas
aliquas luendas habent, purgabuntur, & quantum ad
hæc judicium antecedit conflagratio ignis; sed idem
ignis etiam exequetur sententiam judicis damnatorum
corpora involvendo, & in infernum æternum cru-
cianda raptando, & quantum ad hoc judicium subse-
quetur, ut patet.

Q U Æ S T I O II.

*De Resurrectionis causâ, modo, tempore, &
termino.*

HOMINES à morte resurrecturos contra Sadducæos
aliosque hæreticos resurrectionem negantes aper-
tissime sacra scriptura locis innumeris testatur è quibus
sufficiat Job. 19. *Scio, quod Redemptor meus vivit,
& in novissimo die de terrâ surrecturus sum & rursus
circumdabor pelle meâ & in carne meâ videbo Deum*
& 1. Cor. 15. *Si mortui non resurgunt; neque Chris-
tus resurrexit. Nunc autem Christus resurrexit,
primitia dormientium.* Solâ autem ratione naturali
hæc cognoscitur non potest: cum res semel destructa so-
lius Dei virtute reproduci possit, dicitur autem car-
nis resurrectio: quia cum homines non secundum ani-
mam sed tantum secundum corpus, quod per Synec-
dochen caro dicitur, moriantur, etiam secundum cor-
pus tantum resurgunt, dicitur tamen homo resurgere:
quia per reunionem animæ cum corpore idem homo,
qui fuit, rursus incipit esse; de hæc igitur resurrectione
suppositâ fide

DICO I. *Resurrectio Christi dicitur causa nostræ
resurre-*

rectionis, non quia ipsa agat, immediate resurrectionem nostram sed mediante principio suo scil. divinâ virtute, que nostram resurrectionem faciet ad similitudinem resurrectionis Christi S. Th. in suppl. Q. 76. A. 1. ad 1.

Explicatur Conclusio : causa efficiens principalis resurrectionis est solus Deus ; eandem enim animam eidem corpori reuniri excedit vires totius naturæ , ergo non potest fieri , nisi à solo Deo , cui omnes Creaturæ in Ordine ad quoscunque effectus non implicantes contradictionem obediunt ; causa autem instrumentalis & principalis meritoria est humanitas Christi , ut dictum est Disput. XIII. Q. IV. Causa itidem exemplaris est resurrectio Christi ; quia eo modo , quo Christus divina sua virtute proprium corpus resuscitavit , resuscitabit corpora nostra eaque configurabit corpori claritatis suæ , utetur autem ministerio Angelorum , non quoad reunionem animæ ad corpus : quia hæc est opus solius Dei , sed quantum ad collationem cinerum & similia , quia secundum Apostolum 1. Thessal. 4. Dominus in iussu & in voce Archangeli & in Tubâ Dei descendet de cœlo , & mortui , qui in Christo sunt resurgent primi.

DICO 2. In resurrectione... quod fiet virtute divinâ immediate , fiet subito S. Th. in suppl. Q. 77. A. 4. O.

Explicatur & probatur Conclusio : vel in resurrectione attenditur illud , quod fit ministerio Angelorum , & hoc fiet quidem in tempore , sed brevissimo & imperceptibili , ob summam Angelorum in operando velocitatem : cum agant per intellectum & voluntatem res localiter movendo , consequenter hoc non fiet subito , id est in unico instanti , fiet tamen citissimè ; vel attenditur ipsa animæ cum corpore reunio , & hæc

DE RESURRECTIONE & EXTREMO JUDICIO. 619
& hæc fiet in instanti, sicut prima hominis generatio
fit in instanti, ergo resurrectio fiet subitò.

DICO 3. *Naturali ratione tempus, quod erit
usque ad resurrectionem, numerari non potest, simili-
ter etiam per revelationem haberi non potest* S. Th. in
suppl. Q. 77. A. 2. O.

Explicatur Conclusio: Certum quidem est hanc re-
surrectionem futuram circa finem mundi, quando
motus cœlorum quiescet Job enim cap. 19. dicit, quod
in novissimo die surrecturus sit. Et Christus Matth.
13. comparat resurrectionem messi; *messis vero con-
summatio sæculi est* & Joan. 6. de eo, qui credit in se
dicit: *ego resuscitabo eum in novissimo die*; sed quando
hoc erit, quot adhuc anni restent, antequam mundi
finis adsit, omninò incertum est, cum nec ex causis
naturalibus nullam habentibus cum determinato ali-
quo tempore connexionem, nec ex revelatione divina
nobis id constet, *de die enim illa nemo scit neque An-
geli in cœlo* Matth. 24. Hinc quæ de hoc tempore ad-
feruntur, incerta sunt, similiter incerta est dies & ho-
ra. Probabiliter judicat S. Th. *Quod resurrectio erit
quasi in crepusculo Sole existente in Oriente & Luna
in Occidente, quia in tali dispositione Sol & Luna cre-
duntur esse creata, ut sic eorum circulatio complea-
tur penitus per reditum ad idem punctum, undè de
Christo dicitur, quod tali horâ resurrexit* ita S. Doctor
hic Q. 3.

Dices: Christus dicitur venisse in medio anno-
rum, ergò tot anni restant post ejus adventum, an-
tequam sit resurrectio, quot ejus adventum præcef-
serunt.

R. Medium annorum in quo Christus advenit,
non mathematicè accipitur, sed moraliter, in quantum
neque statim à principio post peccatum venit, neque
Adventum suum usque ad finem mundi distulit. Et
quod

quod adfertur ex Cap. 12. Dan. est omninò incertum; quo sensu intelligatur; cum multi expositores quoad illa verba: *beatus, qui expectat & pervenit usque ad dies mille trecentos triginta quinque*, id est: ad quadraginta quinque dies post triennium & sex menses, quibus durabit Antichristi persecutio, dubitent: an dies illi sint vulgares, & dato quod sint tales, non inde sequitur, post eos secuturam resurrectionem & iudicium.

DICO 4. *Omnes morientur & à morte resurgent* S. Th. in suppl. Q. 78. A. 1. O.

Probatur: ex sacrâ Script. Pl. 88. Quis est homo qui vivet & non videbit mortem Hebr. 9. Statutum est hominibus semel mori. Deinde qui sunt vivificandi per Christum debent fuisse mortui, atqui absolute omnes dicuntur vivificandi per Christum 1. Cor. 15. *Sicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Christo omnes vivificabuntur.* Ergo terminus à quo omnium resurrectionis erit mors.

Congruentia S. Th. 1. est: quia magis concordat divinæ justitiæ, quæ naturam humanam pro peccato primi Parentis damnavit, ut omnes qui per actum naturæ ab eo originem ducerent, infectionem peccati originalis contraherent, & per consequens mortis debitores essent. 2. Quia resurrectio non est nisi ejus, qui cecidit, sed erit omnium resurrectio, ergo & omnes per mortem ceciderunt. 3. In naturalibus corrupta non reducuntur in suam novitatem, nisi per corruptionem, sic ex aceto non fit vinum nisi corrupto aceto & in humorem vitis transeunte.

Obj. Aliqui judicandi erunt vivi: quia Christus dicitur judicaturus vivos & mortuos, non tempore iudicii, quia tunc omnes erunt vivi, ergo immediate ante iudicium & consequenter non omnes à mortuis resurgent. Deinde Apost. cum 1. Thessal. 4. dixisset

DE RESURRECTIONE & EXTREMO JUDICIO. 621
set: mortui, qui in Christo sunt, resurgent primi.
Subjungit: Deindè nos, qui vivimus, qui relinqui-
mur, simul rapiemur cum illis.

R. Vel per vivos intelligi beatos, & per mortuos
damnatos, vel vivos dici, non quod ante judicium
non sint morituri, sed quod vivi erunt illo determina-
to tempore, quando signa judicii incipient apparere,
attamen ante diem judicii sint morituri, vel in raptu, vel
per conflagrationem ignis, neque dicit Apost. quod
mortui in Christo sint prius resurrecturi, antequam
alii resurgant, sed antequam alii rapiantur obviam
Christo.

QUÆSTIO III.

*De qualitate & identitate resurgentis & inte-
gritate.*

DICO I. Sicut resurgent homines in diversis
staturis ita in diversis sexibus S. Th. in suppl.
Q. 81, A. 3. Q.

Explicatur Conclusio: sicut Deus humanam natu-
ram absque defectu instituit, ita absque defectu repa-
rabit, undè homines resurgent in ætate juvenili: id
est: in tali perfectione, ad quam naturaliter perve-
nissent, si natura terminum sui incrementi attigisset,
sicut autem natura in omnibus non eundem terminum
attigisset, si nullus in ea defectus fuisset, sed diversum:
cum diversa in diversis sit proportio caloris extendentis
& humidi extensibilis, ità nec à Deo natura humana in
eadem statura reparabitur, sed in diversis, cum hæc di-
versitas ad perfectionem universi conducat, similiter erit
diversitas sexuum: cum hæc competat perfectioni spe-
ciei, undè sicut Deus primò produxit homines in di-
verso sexu videl. Adamum & Evam, ita & eosdem in
diverso

diverso sexu reparabit : quia tamen tunc aberit omnis libido incitans ad turpia , hinc talis sexuum diversitas nullum pudorem & confusionem generabit.

Obj. Ephes. 4. dicitur : *Donec omnes occurramus. . . in virum perfectum* ; ergo non erit nisi sexus virilis.

R. Textum esse intelligendum non quoad sexum, sed quoad virtutem animi, quæ erit in omnibus viris & mulieribus sine differentia proveniente ex majore vel minore perfectione sexûs, sed solum ex præcedentibus vitæ meritis.

DICO 2. *Oportet, quod idem homo numero resurgat* S. Th. in suppl. Q. 79. A. 2. O.

*Probat*ur ex Jobi 19. *Rursum circumdabor pelle meâ & in carne mea videbo Deum, ego ipse & non alius.*

Ratio est : quia homo resurget , ut vel recipiat præmia meritorum vel pœnas luat demeritorum ; atqui nisi idem homo resurgeret , idem non reciperet præmia meritorum, nec lueret pœnas demeritorum ; ergo.

Obj. Idem homo constat eâdem materiâ & formâ ; sed non redit eadem materia & forma ; ergo. *Probat*ur mi. eadem materia potest pertinere ad diversos homines , ut contingit in antropophagis , qui humanâ carne vescuntur , tunc enim illa materia, quæ prius fuit unius, per aggenerationem fit alterius.

R. In hoc casu uni reddendam esse materiam quam prius habuit, & alteri eam, quam calore naturali deperdidit, nec permittet divina providentia, ut eadem indivisibilis materia pertineat ad duos : ut v.g. si quis aleretur infante statim nato, nec aliam materiam in suam substantiam converteret, licet enim hoc absolute

lute sit possibile, tamen supposito, quod Deus eundem hominem resuscitare velit, nunquam fiet.

DICO 3. Oportet, quod omnia membra, quæ nunc sunt in corpore hominis, in resurrectione reparentur S. Th. in suppl. Q. 80. A. 1. O.

Probatur ; corpus debet perfectè correspondere animæ, ita ut tales habeat dispositiones, quales anima exigit, sed anima exigit omnia membra ; pro hac vita quidem, ut habeat debitas operationes ; quia tamen pro altera vita operationes animæ vegetativæ cessabunt, exigit omnia membra, ut in sua specie corpus & anima sint perfecta. Hinc

1° erunt in corpore intestina sed plena non turpibus superfluitatibus sed nobiles humoribus.

2do erunt non tantum illæ partes, quæ requiruntur ad operationes exequendas ; ut cor, hepar, manus & pedes, sed etiam illæ quæ tum ad ornatum tum ad custodiam aliarum partium ordinatæ sunt ut capilli, ungues, tum etiam quæ generaliter ad perfectionem humanæ naturæ pertinent ut humores.

3^{tiò} totum hoc in corpore humano erit, quod est de veritate humanæ naturæ ; hoc est ; sine quo homo esset imperfectus, sed non totum hoc, quod materialiter pertinet ad hominem vel tota materia, quæ per totam vitam in corpore humano aliquando fuit informata anima rationali ; quia hoc superfluum & abundans esset, consequenter non perfectionem sed imperfectionem tribueret.

QUÆSTIO IV.

De iudicio generali.

DICO iudicium universale necessarium erit S. Th. in suppl. Q. 88. A. 1. ad 3.

Eplacatur conclusio ; erit quidem statim post mortem cujuslibet hominis particulare iudicium, quo opera hominis discutientur, hoc est ; anima statim intelliget omnia opera totius vitæ, & per intelle-

Æqualem quandam locutionem vel illuminationem cognoscat se à Christo judicari & ejus imperio vel salvari vel damnari, & hoc est præsentari ante tribunal Judicis, ipsumque Christum ad unumquemque in morte venire, non per motum localem, sed per efficaciam, quâ fiet, ut anima statim suum cognoscat & imperium Judicis, & ex vi illius statim tendat ad locum meritis suis debitum, de quo Disput. præced.

Præter hoc judicium particulare necessarium erit judicium universale ob has congruentias.

Prima est ex parte hominis; quia licet homo ex parte justitiæ divinæ in judicio particulari secundum animam sententiam damnationis vel salutis acceperit, non tamen secundum corpus præmium vel pœnam recepit, sed illud revertitur in terram; ergo ut integer homo vel puniatur vel præmiatur, congruum fuit, ut etiam integer homo judicetur, quod fiet in judicio particulari.

Secunda est ex parte providentiæ & justitiæ divinæ, quæ, cum ob occultos fines sæpè affligat in hoc mundo bonos, & impios prosperari permittat, hinc de eâ quidam malè sentiunt in hâc vitâ, ut ergo Deus glorificetur, & omnes intelligant, ad majorem gloriam justorum cedere modum, quo Deus se erga illos gessit, constituit diem universalis judicii, quo toti mundo hoc manifestum evadat.

Tertia est ex parte Christi, qui in primo Adventu ab omnibus fuit reprobatus & nunc usque blasphematur ab infidelibus & malis Christianis; sed in hoc secundo adventu coram cœlo, mundo, inferno agnosceatur & timebitur ab omnibus, undè Christus erit Judex, cum enim mundus judicabitur & in hoc judicio fiet finalis & completa retributio meritorum & punitio peccatorum, ille convenientissimè mundum judicabit, per quem mundus redemptus est, videlicet Christus non modo secundum divinitatem sed etiam secundum huma-

humanitatem, in quâ visibilis apparebit, sunt & alii cum Christo judicaturi, specialiter, qui voluntariâ paupertate mundana omnia contempserunt, sed non competet ipsis authoritative judicare, sed in quantum eminentiori loco quasi Judici assidebunt, & sententiam Judicis approbabunt, & aliis promulgabunt, judicandi autem sunt non quidem Angeli propriè quoad discussionem meritorum: quia Angeli boni sunt ex toto boni, & mali sunt ex toto mali, sed quoad retributionem, in quantum illi, quos boni ad bonum induxerunt, præmiabuntur, & quos mali ad peccata seduxerunt, punientur; sed judicabuntur omnes homines quoad retributionem præmii vel pœnæ; quia omnes recipient non tantum quoad animam, sed etiam quoad corpus tunc mercedem operibus debitam, sed illi, qui fideles fuerunt & vel improbi vel levibus malis permixta merita habuerunt, quoad discussionem meritorum, si humano modo loquamur; in judicio enim hominum causa solum dubia dicitur judicari, in quantum indiget discussione; causa vero evidenter mala, aut palam bona non discutitur; aliàs simpliciter omnes esse comparituros in judicio aperte testatur Apost. Rom. 14. *Omnes stabimus ante tribunal Christi* & in Apocal. Cap. 20. vidit Joannes mortuos magnos & pusillos stantes in conspectu throni. Locus hujus judicii probabiliter est futurus circa montem Oliveti in valle Josaphat juxta illud Joelis 3. *Congregabo omnes gentes & deducam eas in vallem Josaphat, & disceptabo cum eis ibi* & act. 1. *Quemadmodum vidistis eum ascendentem in caelum, ita veniet; descendet igitur probabiliter circa hunc locum Judex cum summa Majestate, non quidem usque ad vallem, sed ad locum aëris supra vallem, ut sit eminentiori loco & ita ab omnibus non tantum vallem Josaphat & montem Oliveti, sed etiam alia loca, quantum erit necesse, occupantibus videri possit. Tempus autem*

hujus Judicii æquè incertum est ac tempus futuræ resurrectionis.

DISPUTATIO LIII.

De beatis & damnatis.

PLura ad hanc Disputationem pertinentia videri poterunt tum 1. parte, ubi fusè de visione Dei, tum 1. 2. Disput. II. & Disput. XVII.

QUÆSTIO I.

De conditionibus corporum beatorum.

DICO. Corpus humanum beatificabitur ex redundantia à ratione, à quâ homo est homo, in quantum erit ei subditum S. Th. in suppl. Q. 81. A. 4. ad 2.

Explicatur & probatur Conclusio: sicut ex gratia in statu innocentia dimanabant qualitates & dona, quibus corpus perfectè subiciebatur animæ, & optimè dispositum erat, ut congruum esset animæ habitaculum; & in statu naturæ reparatæ à gratia hujus viæ dimanant virtutes, quibus appetitus superior Deo, & appetitus inferior superiori subordinatur, ita à gloria animæ & à gratia consummata patriæ certæ quædam dotes vel physicè vel moraliter redundabunt in corpus videlicet impassibilitas, claritas, subtilitas & agilitas ut probatur tum ex Apostolo 1. Cor. 15. Seminatur in corruptione, surget in incorruptione, seminatur in ignobilitate, surget in gloria, seminatur in infirmitate surget in virtute, seminatur corpus animale surget corpus spirituale. Est autem harum corporis gloriosi dotium ratio: quia ut sit perfectè subditum animæ glorificatæ requiruntur, potest enim anima dupliciter considerari, imprimis quatenus est principium eliciendi actiones sensuum tum interiorum tum exteriorum. Deinde in quantum est principium motûs & quietis localis, si primo modo consideretur, requiritur ex parte corporis debita & congrua dispositio, ut anima